

[Alfred Hansen.]

af demokratiet, nemlig at det er nogle ganske få, der skal stikke hovederne sammen og løse problemerne. Dette er det rette forum for drøftelsen af disse problemer. Vi vil gerne i retsforbundet også være med til at løse dem, og vi betragter ikke demokratiet på den måde, at det er de 51 pct., der skal bestemme over de 49 pct., men vi mener, at det også er flertallets ret at tage hensyn til mindretallets synspunkter, ikke mindst hvis demokratiet skal have en overlevelseshøjde.

Maisted (FP):

Jeg synes, man trænger til at komme med nogle oplysninger til befolkningen, der kan få det hele til at falde lidt på plads. Der føres nogle meget hektiske forhandlinger, og man kunne tro, at det, der er lagt frem, kan løse landets problemer. Men når vi ved, at vi hvert år og også i de næste år vil have et underskud på de offentlige budgetter på omkring 18 mia kr., så vil man forstå, at denne kriseplan virker meget lidt. Når man ved, at man i 1981 på udlandsgælden blot i renter og afdrag skal præstere 6 mia kr. og man på indenlandsk gæld i 1981 skal præstere 16-17 mia kr. i renter og afdrag, så vil man forstå, at en stramning af finanspolitikken på 21 mia kr. over 3 år, når man så giver 13 mia kr. ud med den anden hånd i de samme 3 år, det forslår som en skrædder i helvede.

Derfor er og bliver det en teaterforestilling. Jeg håber, befolkningen kan forstå og vurdere sådan nogle oplysninger.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Der er stillet to dagsordensforslag, og jeg skal på regeringens vegne meddele, at vi ikke kan modtage de to dagsordener, og anbefaler tingets medlemmer at stemme imod.

Det ene dagsordensforslag er stillet af hr. Svend Andersen (Rosk. a.), og det indeholder en beklagelse af regeringens beslutning om at nedskrive kronen med 5 pct. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) nævner i dagsordenen nogle kendsgerninger, og det styrker selvfølgelig dagsordenens saglige indhold. Jeg skal i øvrigt ikke gøre nogen bemærkninger til hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s tale - det synes jeg ikke den har krav på. Jeg beklager kun, at den manglede de sporadiske humoristiske glimt, som af og til findes i hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s taler.

Jeg har med interesse noteret, at hr. Wilhjelms mener, hans parti bør stemme for denne dagsorden. Jeg har også med nogen overraskelse konstateret, at hr. Wilhjelms til gengæld for dette bliver belønnet med at være ordfører for SF og kommunisterne foruden for sit eget parti, når han stiller den anden dagsorden. Også denne dagsorden skal jeg anbefale at man stemmer imod.

Jeg vil endvidere gøre den bemærkning omkring devalueringens problem, at der kan være grund til at fastslå, at den beslutning, som regeringen tog i søndags, ikke er baseret på, at der forud gik en uro omkring den danske krone, eller at der forud var en periode, hvor der i den danske økonomi var forhold, som nødvendiggjorde en devaluering af kronen. Den danske beslutning var alene - jeg understreger: alene - fremkaldt af den svenske beslutning om først at forlade »slangen« og derefter at devaluere. En svensk devaluering ville med den store industrieksport, Danmark har til Sverige, og med den opfølgning af den svenske devaluering, som vi måtte påregne ville ske - som er sket for Norges vedkommende, og som vi må forvente i et vist omfang sker for Finlands vedkommende - betyde, at den danske industri på det svenske marked ville komme til at stå over for ganske betragtelige vanskeligheder. For at reducere disse vanskeligheder fandt regeringen det rigtigt i et vist omfang at følge den svenske krone. Når man ikke tog skridtet fuldt ud at følge den svenske krone, hænger det sammen med, at der altså ikke i øvrigt var forhold i den danske økonomi, der begrundede, at Danmark skulle devaluere. Det gjaldt om at finde en balance imellem hensynet til den del af den danske industri, der konkurrerer på det svenske marked, og så ønsket om at holde en begrænset udvikling i pris-, indtægts- og omkostningsniveauet i Danmark. Dette er regeringens politik, og den ville bringes i fare ved en kraftig devaluering.

Regeringen har i forbindelse med denne beslutning måttet overveje, om det gav anledning til at ændre ved de retningslinjer for den økonomiske politik, som har fundet udtryk i regeringens oplæg til forhandling, og den konklusion, vi er nået til, er, at dette er der ikke grundlag for. Den delvise devaluering eller justering af kroneværdien, som er foretaget, betyder vel, at der i første omgang bliver tale om et noget større underskud på betalingsbalancen, fordi importpriserne stiger med øjeblikkelig virk-